

мисълта човѣкъ може да прави различни чудеса. И наистина, съ силата на своята мисълъ той могълъ да прѣбнася малки прѣдмети отъ едно мѣсто на друго.

Христосъ казва: „Всѣки, който вѣрва въ мене и изпълнява моитѣ заповѣди, ще прави чудеса, като моитѣ, и по-голѣми отъ моитѣ.“ Ние не говоримъ за чудеса, които залѣгватъ хората, но за такива, отъ които можемъ да добиемъ пълна самоувѣреностъ, че сме свързани съ Бога, и съ Неговата помощъ само можемъ да разрѣшимъ голѣмитѣ мжчноти, които сега идатъ въ свѣта. Изобщо, въ сегашната култура, ученицитѣ на християнството или на Божествената Школа, ще прѣминатъ прѣзъ голѣмо прѣсѣване, за да се опита, додѣ е стигнала тѣхната вѣра, тѣхната интелигентностъ и тѣхнитѣ способности. То ще бжде генерално прѣсѣване, генераленъ изпитъ. Това наричаме край на една епоха, която завършва и начало на друга, нова, въ която сега влизаме.

„Жена кога ражда, на скръбъ е.“ И ако вие сега скърбите, причината е, че раждате великата идея, която е дълбоко скрита въ васъ. Като родите, нѣма да помните скръбъта си. Това подразбира, че ще имате единъ завършенъ плодъ. Това подразбира още и закона на безсмъртието. Който придобие безсмъртието, той ще стане ученикъ на Божествената Школа, или приятель на Бога, както се е наричалъ Аврамъ.

„Жена кога ражда, на скръбъ е, а като роди, забравя скръбъта си и се радва, че се е родилъ човѣкъ на свѣта.“

Разумното въ насъ съзнава, че Богъ живѣе въ нашата глава; ние вървимъ по Неговитѣ пѣтица, прилагаме Неговитѣ закони и затова, каквото поискаме, можемъ да постигнемъ.

Бесѣда отъ Учителя, държана на
10 юний, 1928 г. въ гр. София.